

lig vis paa, at, dersom dette Forslag gaaer igjennem, ville mangfoldige Communer eller i alt Fald alle de Communer, som have svaret over 2 Procent, indkomme med Begjæring om en lignende Eftergivelse af, hvad de have svaret derover, saameget mere som Skatten her er sat til 2 Procent. Om hvorvidt den for et Par Communer i Ringkjøbing Amt foreslaaede Nedsættelse kan have de samme farlige Følger, skal jeg for Tiden ikke udtale mig, men en saadan Nedsættelse af Procenten troer jeg i alt Fald er yderst farlig at foretage gjennem Tillægsbevillingsloven, og jeg har derfor anseet det for rigtigt allerede ved Sagens første Behandling at omtale dette.

Finantsministeren: Med Hensyn til til de Forhold, som det ærede Medlem nu omtalte, skal jeg bemærke, at jeg holder mig overbevist om, at det ærede Thing, naar det faaer at see de nærmere Omstændigheder derved, vil bifalde, hvad her er foreslaaet. Den Deel af Herlufsholms Sogn, som ligger i Præste Amt, er nemlig for en stor Deel beboet af Folk, der næsten maae siges at være Udflyttere fra Næstved, og de høre lige udenfor Næstveds Port. En stor Deel af dem er Arbejdsfolk eller i alt Fald Folk med saadanne Formuesomstændigheder, at Antallet af dem, der kunne opføres som Skatteydere, er 8, siger og skriver otte, og de have tilsammen en Indtægt af 1300 Rd., men det, der her har foranlediget Ubilligheden, er, at de ved Fordelingen ere tagne med efter deres Folkemængde. Jeg for mit Bedkommende kan ikke skjønne rettere, end at her er et saadant Tilfælde, hvor der al Opfordring for Finantsministeren til ikke at læsse en saa urimelig Skat paa disse saa Behøvere uden i alt Fald at forelægge Sagen for Thinget til Beslutning. — Hvad angaaer den anden Sag, som det ærede Medlem nævnte, vil man see, at det ligefrem er ved en Feiltagelse, at disse Bønder i Sønder- og Nørre Borf Communer ere tagne med paa to Steder, og det ved en Feil, der ikke saaledes som i enkelte andre Tilfælde har medført Bøvær for Folk ved Mangel paa Paapasenhed fra de Bedkommendes egen Side, men ved en Feil, som

ligger hos Autoriteterne. Derfor forekommer det mig, at den eneste fornuftige Maade at faae denne Sag ordnet paa er at lade sig nøie med Opkrævningen paa det ene Sted. Staten har jo ikke noget Tab derved, thi den har faaet, hvad den skulde have.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 53 Stemmer.

H. Hage: Jeg foreslaaer dette Lovforslag henvist til Finantsudvalget.

Uden Forhandling vedtoges ovennævnte Forslag af H. Hage eenstemmig med 55 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31ste Marts 1870.“

(§ 18, Udenrigsministeriet, og § 19 Sidenrigsministeriet.)

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 76 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 61 ff.)

Det første Affsnit, der fattedes under Forhandling, dannedes af Lovforslagets § 18 (see Tillæg A. Sp. 37—38) med den Deel af Udvalgets Betænkning, som angaaer denne Paragraph (see Tillæg B. Nr. 1, Sp. 61—62.)

Formanden: Der er ikke til denne Paragraph stillet noget Ændringsforslag, og forsaavidt Forhandlingen ikke giver Anledning dertil, vil jeg derfor, naar denne er sluttet, ansee Paragraphen som vedtagen uden Afstemning, forsaavidt ikke særlig Afstemning derover begjæres.

Ordføreren (Fenger): Det vil af Betænkningen sees, at Udvalget aldeles ikke har havt noget Forslag at fremsætte til Udenrigs-